

Osvedčený postup ako mať dobré manželstvo a rodinu

vdp. Radovan Rajčák

10. januára 2021 ✙ Cirkev ✙ *Nedeľná homília*

„Pane Ježišu Kriste, ktorý si sa podvolil Márii a Jozefovi, čím si rodinný život posvätil nevýslovnými čnosťami daj, aby sme sa s pomocou oboch poučili z príkladov tvojej svätej Rodiny a tak dosiahli s nimi večné spoločenstvo.“

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen

Drahí bratia a sestry, táto modlitba, ktorú Cirkev dnes vkladá do sv. omše, nás učí na jednej strane o veľkej pokore Boha a na strane druhej veľkej dôstojnosti ľudskej rodiny. Náš Pán si totiž vybral práve rodinu za miesto, do ktorej sa chcel narodiť. Chcel mať pozemskú matku a chcel, aby táto mala pozemského ženícha, sv. Jozefa. Pán chcel žiť tridsať rokov skrytým životom v tejto rodine a dobrovoľne sa chcel nechať vo svojom najsvätejšom človečenstve živiť a vychovávať, aby bol čo najviac podobný nám ľuďom.

Aký mal tento čas význam? Nebolo to preto, že by to Kristus potreboval. On sám je ten, kto dával všetok zmysel a všetky čnosti domovu Márie a Jozefa – nemohol sa v skutočnosti od nich ničomu naučiť, pretože vlastní najvyššiu dokonalosť. Rodinný život si vybral preto, aby nám ukázal dôležitosť rodiny, pretože práve rodina je miestom, kde sa rodia deti a kde sa pripravujú na svoje životné poslanie, podobne, ako sa pripravoval sám Ježiš.

Všimnime si, aký poriadok vládol v svätej Rodine. V jej centre stál Kristus, ktorý dával rodine vlastný zmysel. Panna Mária aj sv. Jozef žili v opravdivom manželstve, ono bolo celkom preniknuté nadprirodzeným duchom, no existovalo kvôli dieťaťu Ježiš. Obaja viedli rodinný život, pracovali, starali sa o domácnosť – kvôli božskému dieťaťu Ježiš. Nádherné sa na nich naplňa Božie slovo o manželstve: „*A budú dvaja v jednom tele*.“ Týmto jediným „telom“ bolo vtelené Slovo, Ježiš Kristus. On ich spájal.

Ak uvažujeme o každom jednom z členov sv. Rodiny, ani jeden nebol rovný tomu druhému. Kristus – Boh, Panna Mária – bez dedičného hriechu vyvolená za matku Boha, sv. Jozef – spravodlivý, pozorný, dokonale podriadený Bohu a jeho matke. Napriek tomu panovala vo sv. Rodine úžasná jednota, súlad, prekypovala plnosť lásky, nesmierny takt a pozornosť jedného k druhému. Pretože všetkým záležalo na tom, aby miloval v druhom to, čo bolo Božské.

Dokazuje to aj dnešné evanjelium, v ktorom počúvame, že Márii a Jozefovi sa chlapec Ježiš stratil z dohľadu a tri dni ho nemohli nájsť. Akú veľkú úzkosť obaja svätí rodičia prežívali? Stratili Ježiša. Čo môže byť horšie? Keď ho našli sedieť medzi učencami, aj im samým sa dostane božského poučenia: „*Prečo ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?*“ A evanjelista dodáva: „*Ale oni nepochopili odpoveď, ktorú im dal*.“ No predsa „im bol poslušný“ a jeho matka „nad týmto všetkým uvažovala.“

Toto je nádherný príklad pokory a lásky. Nikto nikoho neobviňuje, lež miluje a hľadá, uvažuje, aby videl v druhom to, čo je Božské. Toto je pravdivý príklad. Hoci Panna Mária a sv. Jozef vlastnili zvláštne milosti a dary, neboli odtrhnutí od života a preto nie je správne, aby sme si ich zromantizovali, akoby žili rozprávkový život, odlišný od nášho. Boli nám podobní vo všetkom – okrem hriechu. A to je zásadná pravda. Ak ľudia chcú žiť v rodinách, podobní sv. Rodine, je pre nich dôležité, aby každý jeden z členov rodiny čerpal zo sviatostí, žil neustále v milosti posväcujúcej. Lebo práve hriech rozvracia srdcia jednotlivcov, až napokon rozvráti celé rodiny. Najmä hriech pýchy – neochota priznať si zlyhanie, slabosť, ustavičné vyhováranie sa na to či ono.

Podkladom je kríza manželstva. Mnohí mladí vstupujú do rodiny ako individualisti, túžia po naplnení vlastných snov. Na svojho manželského partnera často pozerajú ako na onoho „plníča môjho šťastia“. Neprijímajú fakt, že manželmi sa nestávajú pre seba, lež pre druhého. Sv. Tomáš učí, že prvým cieľom manželstva je otvorenosť voči životu – priviesť na svet deti. Druhým cieľom je vzájomná manželská láska a pomoc v starosti o deti i o seba navzájom. Obaja manželia majú žiť čnostne – budovať dobré návyky – a takto majú vychovávať aj deti. To je zmysel manželstva.

Manželská láska je špecifickým druhom priateľskej lásky a táto láska rastie, keď obaja „všetko spolu zdieľajú“, najmä však to, čo je ťažké. Čo však znamená skutočne milovať druhého? Sv. Tomáš hovorí, že v skutočnej láske ide o to „*milovať v druhom to, čo je Božské (...) milovať druhého v Bohu.*“ V tomto zmysle je treba milovať v druhom to, čo je dobré, čnostné. Ani jeden z manželských partnerov nemôže milovať v druhom to, čo je zlé, čo je nerestné, či priam hriechne, ako ani zlozvyky a chyby. Tu sú si obaja pomocou. Neresti, chyby a hriechy si majú pomôcť odhaliť, taktne a s láskou pomenovať a napomôcť si ich odstrániť.

Kresťanskí manželia však vedia, že ich manželstvo, ktoré jediné je rámcom spoločného života muža a ženy – nijaké iné spolužitie, žiadne iné formy, tie všetky nie sú čnostné, sú hriechne a preto nevedú ku skutočnému šťastiu – že toto kresťanské manželstvo je hlboko prepojené s najsvätejšou obetou nášho Pána. Preto sa obaja musia navracieť k obete sv. omše, pravidelne s pokorou vyznávať svoje hriechy vo sv. spovedi. Týmto sa vlastne akoby obnovujú ich manželské sľuby a záväzky, získavajú pomoc a silu silu pre rodinný život. Len skrze pomoc milosti Božej potom môžu správne vychovávať deti. Tie sú radostným darom od Pána, nie záťažou. Rodičia by mali dať deti pokrstiť čím prv, nečakať na nejakú vhodnú chvíľu, na rodinnú oslavu. Nadprirodzený život je viac, ako svetské radosti. Rodičia potom učia v prvom rade deti modlitbe, sú prvými zvestovateľmi viery.

Milí rodičia, hovoríte deťom o Pánu Bohu? Modlíte sa s nimi? Teraz, keď deti trávajú veľa času doma, skúmate či poznajú aj pravdy viery? Vediete množstvo rozhovorov, patria sem aj rozhovory o našej svätej viere, duchovnom živote, sviatostiach, osobe božského Spasiteľa? Vy ste prvými učiteľmi náboženstva. To je vašou vážnou povinnosťou. Toto sa raz bude požadovať od vás na poslednom súde. Z tohto vyviera čnostná výchova. Učiť deti čnostiam znamená učiť ich veľkodušnosti, nie egoizmu, učiť ich priznať si chybu, pretože je zlé, nie sa tešiť, že chybu dieťa šikovne ukrylo a nik ju neodhalil. Učiť deti zodpovednosti, nie povrchnosti. Rodičia sa nemajú usmievať nad „malými“ či „zlatými“ chybami detí. S láskou ich majú naprávať, pretože aj v nich majú milovať to, čo je Božie.

Netreba zabúdať deti upozorňovať na výber povolania – aj tohto duchovného. Rodičia môžu a majú deti vedome viesť aj k tomu, aby si zvolili kňazstvo či zasvätený život. Napokon, sú rodiny, nad ktorými sa, aj napriek dobrej vôli, rozťahujú temné mraky ťažkostí, nezhôd, zloby, osobných chýb a zranení. Tu je potrebný božský liek sviatostí a blízkosť spriatelených rodín najviac. Tomu, kto úprimne chce a prosí, Pán nikdy neodmietne pomoc a potrebnú milosť.

Dnes teda zvlášť, drahí bratia a sestry, prosme za rodiny – za tie svoje, za rodiny v ťažkostiach, i za mladé rodiny. Aby vždy pozerali na sv. Rodinu ako svoj vzor. Panna Mária, kráľovná rodiny, oroduj za nás. Sv. Jozef, ochranca sv. Cirkvi a rodín, oroduj za nás.

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. AMEN

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/osvedceny-postup-ako-mat-dobre-manzelstvo-a-rodinu/>